

tet under det danske formandskab. I det arktiske område ligger fremtidens stormagtspolitik. Store og mindre store magter har allerede kastet deres øjne på det arktiske område. Der er naturrigdomme, der er store oprindelige befolkningsgrupper, hvis rettigheder skal sikres, der er tydelige tegn på de klimaændringer, der fejer ind over os alle sammen, og derfor er der rigtig mange lande, der har store forskningsprojekter i gang rundt omkring i det arktiske område.

Jeg mener, det er afgørende vigtigt at sikre, at de folkeretslige hensyn bliver sat i højsædet, sådan at områderne også i fremtiden kan fungere som levested både for den oprindelige befolkning og andre befolkningsgrupper.

Så vil jeg sige lidt om klima og miljø. Det er meget vigtige nordiske samarbejdsområder helt bredt anskuet – nu har jeg været inde på det, hvad angår det arktiske område – men vi har jo også Østersøen, som er et uddøende havområde. Vi har meget store problemer med at få Østersøen op på, hvad jeg vil kalde et normalt levende niveau igen. Det kræver en stor nordisk indsats, men vi har jo lavet samarbejdsrelationerne, så det gælder om at bruge relationerne og så foretage sig noget mere på det område.

EU og det nordiske: Ja, det er spændende muligheder, der åbner sig med EU's nordlige dimension. Med 27 lande i EU er der åbnet for flere regionale samarbejdsområder, og her finder jeg, at Norden skal være en medspiller og meget aktivt. Det er Norden også, men vi må gerne være endnu mere aktive på det område.

Til slut vil jeg opfordre samarbejdsministeren til aktivt at arbejde for, at vi har en god dialog mellem ministrene og parlamentarikerne i Nordisk Råd. Det er helt afgørende for vores samarbejde, at der finder en løbende dialog sted.

Jeg havde en lille pudsig oplevelse forleden. Jeg spurgte en aktiv politiker om hans syn på Nordisk Råd og fik som et svar, at Nordisk Råd ikke laver noget som helst, for, som han tilføjede: Det er jo kun Ministerrådet, der er fremme i skoene, er aktive og bidrager med midler til forskellige tiltag. Hertil må jeg selvfølgelig fra denne stol sige, at hvis det er det fremherskende synspunkt her i landet, kan vi jo nedlægge Folketinget, for det er jo regeringen, der er den udøvende magt, det er den, der, om jeg så må sige, bruger pengene. Sådan hænger det selvfølgelig ikke sammen. Vi skal have samarbejde parlamentarikerne og ministrene imellem. Det er afgørende. Og med det synspunkt in mente vil jeg

opfordre ministeren til at arbejde for, at samarbejdet fungerer efter hensigten.

Vi er meget positive over for redegørelse nr. R 2, og med de omtalte bekymringer og stilrede spørgsmål vil jeg sige tak for ordet.

Kl. 11:06

Formanden:

Tak til fru Bente Dahl. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Næste ordfører er fru Line Barfod.

Kl. 11:06

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi skal jo til Helsingør i næste uge til Nordisk Råds årlige session, og meget naturligt er det store spørgsmål, vi skal diskutere, den globale finanskrise. Der er rigeligt at tage fat på at diskutere. Man må sige, at det jo er et system og en ideologi, der er brudt sammen. Det har vist sig, at nyliberalismen og troen på, at de frie markeds kræfter bare skulle slippes så meget fri som muligt, så ville alt blive godt, har spillet fuldstændig fallit. Det har vist sig, at det, der blev sluppet fri, var grådigheden og det var tankeløsheden, og at der ikke var nogen, der sikrede, at det også kom til at hænge sammen i forhold til samfundet, i forhold til at sikre almindelige menneskers boliger og sikre de sunde, fornuftige virksomheder.

Derfor er det rigtig vigtigt, at vi får diskuteret i Nordisk Råd: Hvad kan vi gøre på nordisk plan for at sikre den meget, meget vigtige del af infrastrukturen, den afgørende del af samfundet, som finanssektoren er? Hvordan kan vi sikre, at vi har en finanssektor, der virker, og som kan sikre, at almindelige mennesker kan låne penge til hus og hjem, og hvad de nu ellers har brug for, og at gode, sunde virksomheder kan låne penge til deres løbende drift og til, at nye virksomheder kan komme i gang?

Det er afgørende at få diskuteret også fællesnordisk, hvad vi gør – ligesom vi diskuterer mange andre fælles spørgsmål – og vigtigheden af, at vi får vores samfund til at fungere, men det er yderligere aktualiseret af, at vi har set Island bryde fuldstændig sammen, og at de åbenbart ikke regnede med at kunne få opbakning fra de øvrige nordiske lande, men i stedet vendte sig til Rusland. Det er dybt, dybt bekymrende og må være udtryk for, at der er noget alvorligt galt i det nordiske samarbejde, når Island vælger at gå til Rusland for at få hjælp i så stor en krise i stedet for at regne med, at de andre nordiske lande kan gå ind.